

men et 30aarigt Ophold paa Landet og Delta- gelse i Sogneraads- og Aantsraads-Forhand- linge have heller ikke ladet mig aldeles uden Kjendskab til, hvorledes man varetager de Forretninger, som ere eller sandsynligvis vilde blive paalagte de kommunale Raad. Naar Sogneraadet med god Villie gaar ind paa Loven, vil det være overmaade let for det til enhver Tid at være fuldkommen sikker paa, hvor det skal finde det Antal Heste, som af Kredsen skal fremstilles for de udnævnte Kommissærer. Jeg vil indrømme, at i den Del af Landet, hvor det ærede Medlem har sin Bolig, finder der maaske en hyppigere Om- sætning af Heste Sted end i den Del af Landet, hvor jeg hidtil har boet, nemlig paa Sjælland; men saa hurtig en Omsetning, at den i kort Tid skulde forandre hele Besætningens Natur, er ikke tænkelig, og jeg tror heller ikke, at den foregaar i saadant Omfang, at ikke vedkommende Kommunal- bestyrelse skulde kunne orientere sig under de for- andrede Forhold. Det ærede Medlem maa over- hovedet ikke forestille sig Udtagningen af Heste saa- ledes, som om den i den enkelte Kommune skulde omfatte et overordentlig stort Antal. Man maa, hvis man har en saadan Forestilling, have overset, at Tallet udgjør kun $1\frac{1}{2}$ pCt. af samtlige Heste over 2 Aar, men hvor mange er det vel af de Heste, der findes i en Kommune! Der er med Hensyn til Bestemmelsen om det Vederlag, Cieren skal have for sin Hest, blevet gjort Bemærkninger, ikke om Vederlagets Størrelse, men derimod om Tiden, naar dette Vederlag skal udredes. Der staar vel ikke noget Bestemt derom i Lovforslaget, men jeg er gaaet ud fra den Forudsætning, at Vederlaget udbetales af Statskassen umiddelbart efter, at Hesten er afleveret til Krigsbestyrelsen. Det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valg- kreds (N. P. Senfen) var, tror jeg, noget betænke- lig ved den Tilsetning, som Lovforslagets § 2 har modtaget i Landstinget. Jeg har ikke fundet nogen Anledning til at modsætte mig denne Tilføining, og jeg tror heller ikke, den vil volde nogen stor Vanskelighed, ligesom jeg heller ikke tror, at der er nogen absolut Nødvendighed for allerede i Fredstid at foretage en saadan extra- ordinær Fordeling. Det ærede Medlem har set, hvilke Betænkeligheder Lovforslaget i sin nuværende Form har vaft her hos enkelte Medlemmer, og jeg tror, at det, hvis det mødte uden en saadan Til- føining, vilde have vaft endnu større Betænkelig- heder. Det, der gjør, at jeg ikke er fremkommet med Forslaget, er, at jeg har villet gjøre Sagen saa klar som muligt for de kommunale Bestyrel- ser og har villet undgaa at bringe nogensomhelst Slags Forvirring ind i Begreberne om, hvad det er, der skal præsteres. Krigsberedskab kan ganske vist tænkes med saa kort Varsel, at det kan volde Vanskeligheder, men Krigsministeren og Indenrigs- ministeren vilde jo dog altid have Opmærksomheden henvendt paa Tidernes Regn og ville betimelig

kunne meddele de kommunale Bestyrelser, at der paatænkes slige ekstraordinære Foranstaltninger. Det ærede Medlem havde ogsaa nogen Betænke- lighed ved Bestemmelsen i § 6, hvorved det over- lades til de kommunale Myndigheder at forbigaa Heste af særlig høi Værdi, og fandt, at der i hvert Fald kunde være nogen Anledning til at tilspøie nogle flere Udtagesestilsælde. Jeg tror, at saa- ledes som Sagen her er foreslaaet ordnet, maatte man i Kommunalbestyrelsernes Hænder neblægge en Myndighed til at forbigaa Heste af særlig høi Værdi. Naar denne Myndighed var hos Modtagelseskom- missionen, vilde det ved Afleveringen kunne give Anledning til Vanskeligheder, maaske ogsaa for de vedkommende kommunale Myndigheder. Hvad an- gaar Vanskeligheden af at fastsætte andre Udtag- gelse, f. Ex. at der ikke bør udtages Svingte, drægtige Hopper o. s. v., kunne Bestemmelser derom jo optages i den Veiledning, som Indenrigsmini- steren meddelede de kommunale Bestyrelser. Det ærede Medlem fra Aalborg Amts 5te Valgkreds (Solm) havde Meget at indvende imod de strenge Mulktbe- stemmelser, som findes i Lovforslaget. Jeg tror nu virkelig ikke, man med Grund kan sige, at Mulkt- bestemmelserne ere strenge, men naar det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer have henvist til Muligheden af en provisorisk Lov, er der jo Intet, der sikker dem imod, at en saadan pro- visorisk Lov kan komme til at indeholde Bestem- melser, som ere langt mere byrdefulde end de her foreslaaede. Jeg skal tillade mig at henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa den provisoriske Lov af 12te December 1863, med hvilken jo det nærværende Lovforslag maa sammenlignes. Denne provisoriske Lov af 1863 siger, at der skal være en Burderingskommission, som ansætter Hestene til en bestemt Værdi, men den maa ikke ansætte Værdien til over 150 Rdl. Her i Lovforslaget findes Mulktbestemmelser for de kommunale Besty- relser, som ikke efterkomme deres Pligter; men hvorledes gif man frem mod de kommunale Be- styrelser, som ikke opfyldte deres Forpligtelser efter Loven af 1863? Man sagde ligesom, at, naar det første Antal af Heste, som fremstilles, enten helt eller delvis ikke bliver antaget, har Kommu- nalbestyrelsen Ret til inden en vis Frist at frem- stille andre Heste, men bleve disse heller ikke an- tagne, da var Kommissionen berettiget til uden videre for Kommunens Regning at indkjøbe de Heste, som skulde tilvebringes, uden at spørge om, hvad det kostede, og jeg kan meddele, at jeg i Januar Maaned 1864 som Medlem af en Møn- stringskommission har i et Tilfælde, hvor en Kom- mune ikke stillede tilfredsstillende Heste, været med til at indkjøbe Hestene paa Stedet selv og til en meget høi Pris. Det er Bestemmelser, der ere meget strengere end de, som findes i nærværende Lovforslag. Til Slutning skal jeg kun tilspøie, at jeg ganske vist havde smigret mig med, at denne Lov havde fundet en gunstig Modtagelse her i det